

Hoe is het nu met: Meike Noorlander

Helaas is er de laatste tijd op korfbalgebied weinig tot niets te melden. Om de nieuwsloze periode door te komen laten we een aantal Avantianen aan het woord komen. Het woord is deze keer aan Meike Noorlander vanuit het verre Australië, die het stokje door kreeg van David Post

Vraag van David: Hey Meike, Alles Goed? Hoe bevalt het leven in Australië? Erg leuk om dagelijks al die mooie foto's van je avontuur op Instagram te kunnen zien. Kom je al snel naar Nederland of moet Robert ten Brink over een jaar of 20 invliegen om je naar Nederland te halen?

Hé David, super leuk dat je het stokje doorgeeft aan mij. Met mij gaat alles prima. Het leven in Australië is super fijn. Australië heeft zo veel moois te bieden. Ik heb de afgelopen tijd op de meest fantastische plekken mogen wonen. Momenteel ben ik op een boerderij aan het werk dat ongeveer 4 uur van Perth af ligt. Helaas is het leven hier wel een beetje geïsoleerd, maar gelukkig is het dichtstbijzijnde dorpje niet al te ver (voor West-Australisch begrip: 45 minuten) en hebben ze daar sportverenigingen en een kroeg. Sinds een paar weken speel ik netball, dus dat is super leuk! Ik werk in dit verafgelegen gebied, zodat ik voor het derde jaar in Australië kan blijven. Ik moet in totaal 6 maanden in een verafgelegen gebied werken om mijn derde jaar visum te krijgen. Gelukkig ben ik al halverwege en heb ik een toffe roadtrip op de planning staan om even een break te nemen tussen het werken door. Voorlopig ben ik dus nog niet van plan om naar huis te gaan. Ik heb het veel te goed hier in Australië.

Hoe ben jij ooit bij Avanti terecht gekomen en hoeveel jaar ben jij lid (geweest)?

Ik ben via het schoolkorfbal bij Avanti terecht gekomen. Ik ben in de F4 begonnen met korfballen. Twee jaar geleden ben ik gestopt omdat ik op reis ging naar Australië en Azië. Ik ben inmiddels nu al meer dan 1,5 jaar in Australië. Ik ben dus ongeveer 15 jaar lid geweest.

Als je niet was gaan korfballen, voor welke sport had je dan gekozen?

Tot een jaar of 14 deed ik naast korfbal ook aan wedstrijdzwemmen. Op een gegeven moment werd het korfballen en zwemmen te veel. Korfbal vond ik toch net even iets leuker dus heb ik dat doorgezet in plaats van zwemmen.

Wat kan je vertellen over onderstaande foto's?

Dit was in de derby tegen Fortuna tijdens de Korfbal League. Er waren tijdens die wedstrijd onwijs veel supporters aanwezig. De sfeer was dus behoorlijk tof! Ik speelde die wedstrijd tegen Sanne Alsem. In de jeugd heb ik een aantal keer tegen haar gespeeld toen ze nog bij Achilles speelde. Volgens mij resulteerde deze doorloop op de foto ook in een doelpunt.

Ik geloof dat dit mijn tweede jaar in het 1^e was. Thomas Reijgersberg was toen aanvoerder. Aan de achtergrond te zien was het een thuiswedstrijd.

Dit moment kan ik mij niet herinneren. Ik geloof dat ik hier in de A2 zat. Het enige wat ik weet is dat ik hier waarschijnlijk nog een heel onzeker meisje was.

Dit is na afloop van de play off wedstrijd tegen Nic. in Groningen. Overwinning in the pocket en op naar de hoofdklassefinale! Ik was dat seizoen geblesseerd, vandaar mijn trainingspak. Maar ik heb tegen Nic. nog wel een paar minuten gemaakt, geloof ik.

Welke hobby's had en heb jij naast het korfbal?

Ik was naast de korfbal eigenlijk altijd actief bezig en ging vaak hardlopen of was in de sportschool te vinden. Daarnaast vind ik het leuk om bezig te zijn met schrijven, fotografie of videografie.

Wat mis je vooral wat nu niet mogelijk is door de Corona-maatregelen?

De corona situatie is in West-Australië het afgelopen jaar heel anders geweest dan in Nederland. De eerste drie maanden nadat het virus uitbrak ging de hele staat in lockdown. Dit betekende dat alleen de supermarkt en de apotheek open waren.

Daarnaast mocht ik de voorstad waarin ik woonde niet verlaten. Na deze strikte lockdown waren er geen cases meer in West-Australië. Alles is voor mij (na deze lockdown) het afgelopen jaar ‘‘normaal’’ geweest. Wat ik nu mis wat vooral niet mogelijk is, dat is niet te vergelijken met wat jullie missen in Nederland. Toch is er wel iets wat ik onwijs mis en dat is een knuffel van mijn familie en vrienden. Ik was eigenlijk van plan om naar huis te gaan voor een paar maanden en daarna weer terug komen naar Australië. Echter, de grenzen van Australië zullen ten minste tot 2022 gesloten blijven. De kans dat ik dus terug naar Australië zou kunnen komen is nihil en ik ga liever niet terug naar Nederland zolang de pandemie nog niet geheel onder controle is.

Wat ga je als eerste doen als alles weer “normaal” is?

Ik boek direct een vliegticket naar Nederland zodra mijn visa verlopen is en alles weer ‘‘normaal’’ is. Daarna vlieg ik terug naar Australië om mijn reis voor te zetten en zorgeloos te kunnen reizen.

Wat zou je niet meer veranderen ook al mag je alles weer?

Sinds covid heeft iedereen in Nederland opeens meer tijd om te videobellen. Dit is voor mij een super fijne manier om contact te onderhouden met het thuisfront. Dus dat wil ik er graag in houden.

Als je zelf een favoriet korfbalteam mag samenstellen wie maken daar onderdeel van uit en waarom?

Ik denk eigenlijk dat mijn favoriete korfbalteam is zoals het was toen ik voor het eerste jaar in het eerste team speelde. Dit was met Laura Post, Fenna van Leeuwen, Sophie Donkervoort, Stefan Hogervorst, Jordi van Zuidam, David Post en Rick van der Blink. Super veel geleerd tijdens dit seizoen en veel overwinningen behaald! Daarnaast is Erwin vd Putten mijn favoriete coach. In het eerste jaar dat Erwin mij heeft gecoacht, ben ik onwijs gegroeid. Ik vond het voornamelijk

super fijn dat hij altijd vertrouwen in mij had.

Wat is jouw nummer 1 in de Top2000?

Oef, er zijn zo veel goede nummers. Maar als ik op dit moment moet kiezen is het Landslide van Fleetwood Mac. Mijn vader stuurde dit nummer toevallig afgelopen week door met een berichtje dat hij mij mist en dat hij door de songtekst van dit nummer aan mij moest denken.

Wat is jouw favoriete gerecht? En maak je dat ook zelf?

Mijn favoriete gerecht is pizza. Als ik lekker makkelijk wil doen en in de stad woon, dan haal ik ze het liefste af bij de domino's voor maar 5 dollar. Waarschijnlijk is het niet de beste pizza die je kan krijgen maar ze smaken gewoon extra lekker omdat ze zo spotgoedkoop zijn hier.

Wat is het spannendst wat je ooit gedaan hebt?

De afgelopen paar maanden zaten vol met spannende dingen, maar als ik zo terug denk was het toch vooral erg spannend toen ik besloot om in Australië te blijven. Ik woonde tijdens de corona-uitbraak in Melbourne. Niet echt een plek waar je wilt zijn tijdens een pandemie. Het moment toen ik mij realiseerde dat ook Australië er echt aan moest geloven, was toen ik aan het werk was op de Australian Grand Prix. Het gehele event werd afgelast en alle werknemers werken naar huis gestuurd. Bijna iedereen die ik kende vloog binnen enkele dagen terug naar Europa, terwijl ik besloot om samen met een reisvriendin de stad te verlaten. Kamperen in de wildernis leek ons toen de beste optie. Echter, een paar dagen later gingen de staatsgrenzen, regiogrenzen van West-Australië en alle openbare plekken dicht. Dit was een hele onzekere en spannende tijd voor mij. Geen campings, hostels etc. waren meer open. Waar moest ik nou wonen met een backpackerbudget en zonder baan? Het was moeilijk om een besluit te nemen, maar uiteindelijk ben ik met een vogelvlucht naar Perth gereden. Mijn reisvriendin en ik hebben via een Facebookpagina (Adopt a

Backpacker) twee super lieve mensen gevonden die ons tijdens deze crisis gratis en voor niets in huis wilden nemen, zodat we een veilige plek hadden om te verblijven tijdens alle hectiek. Dit alles bij elkaar was super spannend maar uiteindelijk de beste beslissing ooit geweest tijdens mijn reis!

Wat weten mensen niet van je?

Tijdens mijn reis zijn er zo veel nieuwe dingen die ik heb gedaan of uitgeprobeerd. Soms lijkt het alsof alles mij super makkelijk af gaat. Ik post graag op mijn sociale media wat ik meemaak, zodat ik mijn familie en vrienden op de hoogte kan houden. Ik wil het graag positief houden, maar tegelijkertijd betekent het niet dat alles hier in Australië perfect is. Het is en blijft gewoon hét leven. En net zoals anderen loop ik ook tegen moeilijke dingen aan. Elke keer als ik weer iets nieuws ga doen, schijnt ik zeven kleuren. Ik mis mijn familie en vrienden enorm. De eerste maand van mijn reis voelde ik me doodongelukkig. Ik was ziek en had heimwee. Ook later tijdens mijn reis heb ik geworsteld met eenzaamheid. Desondanks probeer ik elke keer weer een stapje verder uit mijn comfortzone te stappen. Super spannend, maar het geeft mij voldoening als ik er later op terug kijk.

Heb je nog een tip voor een mooie film, serie of boek?

Sinds ik in Australië woon ben ik mij meer gaan verdiepen in de onderwaterwereld. Het is zo bizar wat voor dieren en planten er leven in de diepe, blauwe oceaan. Ik heb een tijdje geleden een documentaire (My Octopus Teacher) gezien, geproduceerd door Craig Foster. De moeite waard om te bekijken.

Wat is jouw mooiste Avantifoto of herinnering?

Mijn mooiste herinnering was toen ik te horen kreeg dat ik van de A1 naar het 1^e team ging. In de zomer voor de

selectietrainingen was ik elke dag bezig om zo goed mogelijk in vorm te zijn voor de selectietrainingen omdat ik heel graag naar het 2^e team wilde doorstromen. Ik had er naar mijn idee alles aan gedaan en hard voor gewerkt om klaar te zijn voor de selectietrainingen. Uiteindelijk kreeg ik na een oefentoernooi te horen dat ik het gehaald had naar het 1^e team. Vol ongeloof, maar vol van blijdschap.

Aan wie wil je het stokje doorgeven?

Erwin vd Putten

En welke vraag wil je aan deze persoon stellen?

Ha Erwin, hoe gaat het met je? Ben je nog steeds bij OVVO aan het coachen en hoe bevalt het om weer terug te zijn daar?